

Arrest

nr. 309 752 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Zaria (Kaduna State). Volgens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna “DVZ”) bent u een etnische Edo. Op 3-jarige leeftijd verhuisde u met uw ouders en siblings naar Ekpoma in Edo State. Uw partner heet S.D.E.I.A.. U studeerde “Urban Regional Planning” aan de Ambrose Alli universiteit in Ekpoma. U rondde uw studies af in 2007. U zocht nadien naar werk en vervulde niet gecertificeerde jobs op bouwterreinen. Begin 2021 begon u te werken voor E.A. (bijnaam Em.), een politicus uit uw gemeenschap, tevens lid van het House of Assembly. U kreeg en klasseerde dossiers voor hem en u onthaalde ook mensen. U ving geruchten op dat A. lid was van de occulte groep Ogboni Confraternity, maar u hechtte er geen geloof aan.

Op 14 augustus 2021 nodigde A. zijn staff, waaronder u, uit voor een eindejaarsmeeting, die in feite een occulte bijeenkomst bleek te zijn. U zag dat er bepaalde rituelen werden uitgevoerd en u verliet de bijeenkomst met enkele andere collega's voor deze ten einde liep. De weken daarna probeerde A. u er verschillende malen van te overtuigen om u aan te sluiten bij de occulte groep Ogboni Confraternity, die vooral populair was bij politici, maar u liet hem verstaan dat u christen was en dat u daarom niet kon aansluiten. A. belde uw oom, Pastor D. (O.A.), en zei dat uw werk niet goed verliep. Uw oom interpeleerde u en u vertelde hem dat A. u onder druk zette om u aan te sluiten bij de Ogboni Confraternity. Uw oom adviseerde u om te stoppen om voor A. te werken, hetgeen u ook deed. Toen u de laatste keer met A. praatte vooraleer u besloot om niet langer voor hem te werken, bedreigde hij u met de dood omdat u tijdens de eindejaarsbijeenkomst zaken had gezien die geheim dienden te blijven. Op 1 oktober 2021 nam u deel aan een kerkprogramma. De dag daarna ging u huiswaarts en zag u mensen rond uw huis. Blijkbaar waren een 8- tot 10-tal personen u komen zoeken en hadden ze uw huis ondersteboven gehaald. Uw neef, Og., die aanwezig was, vluchtte door de achterdeur en werd in het rechterbeen geschoten en naar het ziekenhuis gebracht voor behandeling. U nam contact op met uw oom, Pastor D., die u adviseerde onmiddellijk te vertrekken. U ging eerst nog naar het politiekantoor met uw oom D. om aangifte te doen van wat er was gebeurd. De politie maakte een verslag op en zei dat ze het zou onderzoeken. Op 15 november 2021 bevond u zich u met twee vrienden, T. en J., in een bar in de buurt van uw huis om er uw verjaardag te vieren. A. viel u daar aan en u liep blauwe plekken op. U deed die dag meteen aangifte van de aanval door A. bij de politie. Ze nodigden A. uit, maar deze kwam niet opdagen. Op 14 december 2021 zag uw oom, Pastor D., A. op een schoolreünie. Hij vroeg A. waarom hij u dit aandeed en A. repliceerde dat u nu de geheimen kende en dat u "down" zou gaan. Uw oom ging over deze uitlatingen andermaal aangifte doen bij de politie, die hem aanraade dat u best een veilige plaats zou zoeken en dat u weg moest. U vernam dat A. zich al schuldig maakte aan verschillende moorden en u was bang dat u zijn volgend slachtoffer zou worden. U vreesde dat A. zich ook van andere cultgroepen als de "Aye (in feite "Eiye") Confraternity" en "Black Axe Confraternity", die vooral uit jongeren bestonden, zou bedienen om u te doden. U verwachtte niets van de politie, omdat ze enkel een onderzoek voeren als je macht en invloed hebt, hetgeen niet het geval was voor uw familie. In november 2021 vroeg en verkreeg u een visum voor Frankrijk. U verliet Nigeria en reisde naar Frankrijk, waar u op 7 januari 2022 aankwam. U verbleef er bij een vriend die u kende van de middelbare school. Na 3 weken reisde u naar België, waar u op 10 maart 2022 asiel vroeg. Tijdens uw verblijf in België kreeg u een beroerte, waarvoor u behandeld werd.

U legde volgende documenten voor ter staving van uw relaas; een kopie van een stuk van de voorpagina van The Nigerian Observer van 25 november 2021 en een kopie van pagina 4 uit deze krant, een kopie van een "Extract from Crime Diary" opgesteld op 15/11/2021 en afgeleverd op 6 juni 2022 door de Edo State Police Command. Daarnaast legde u een "Fiche de traitement" neer met hierin een attest van een neurologisch onderzoek dd. 7 juni 2022 en vier attesten (dd. 16 mei 2022, 17 mei 2022, 24 mei 2022 en 27 mei 2022) van de Clinique Notre-Dame de Grâce asbl in Gosselies, naar aanleiding van de beroerte die u in België kreeg, een attest met resultaten van een bloedonderzoek dd. 14 maart 2022 en een attest in verband met een oogonderzoek dd. 9 maart 2023.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS dat u zich niet veel dingen meer kan herinneren omdat u –na het indienen van uw asielaanvraag– een beroerte heeft gekregen (persoonlijk onderhoud (hierna "PO") CGVS, p. 17). Uw advocate voegde op het einde van het persoonlijk onderhoud toe dat u ten gevolge van uw beroerte zeer gehandicapt was, en dat u zich nu beter voelt, maar nog enkele problemen heeft met uw geheugen (PO CGVS, p. 23). U legde ook enkele medische attesten neer (zie kopies in de groene map) die hierboven werden opgesomd. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw gezondheidstoestand kan worden vastgesteld dat deze attesteren dat u op 16 mei 2022 een beroerte heeft gehad en ten gevolge daarvan van 16 tot 17 mei 2022 werd opgenomen op de spoedafdeling van de Clinique Notre-Dame de Grâce in Gosselies. Uit een ander attest blijkt dat u problemen heeft met uw gezichtsvermogen. Er wordt echter in geen van de door u voorgelegde attesten melding gemaakt van eventuele geheugenproblemen die u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Uit het meest recente attest (dd. 7 juni 2022) gelinkt aan uw beroerte, blijkt dat het sinds het verlaten van het ziekenhuis goed met u gaat, dat u geen symptomen heeft en dat u geen blijf gaf van een terugval. In deze

medische documenten wordt ook niet geattesteerd dat er u bijzondere procedurele noden dienen te worden toegekend. Uit uw verklaringen in de vragenlijst (hierna "VL CGVS" dd. 28 februari 2023 van het CGVS, ingevuld door de DVZ op het globale verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt eveneens dat u bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen en dat u ook in staat was om namen neer te schrijven (zie verslag PO en notitieblad). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat E. A., die politicus was en lid van de cultgroep "Ogboni Confraternity" u zou (laten) doden, omdat u weigerde tot zijn groep toe te treden. Hij had ook invloed op andere cultgroepen als "Eiye Confraternity" en "Black Axe Confraternity", die vooral jongeren aantrokken en recruteerden.

Vooreerst zijn uw onderlinge verklaringen over de problemen die u kende met E.A. en de door u voorgelegde bewijsstukken voor uw asielrelaas helemaal niet coherent.

In de vragenlijst van het CGVS verklaarde u een eerste keer problemen gehad te hebben met A. op **1 oktober 2021**, toen tijdens uw afwezigheid meer dan 8 personen naar uw huis kwamen en naar u op zoek waren. Uw burens zouden u hierover hebben ingelicht (VL, pt. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS verklaarde u ook dat op 1 oktober 2021, tijdens uw afwezigheid, personen uw huis waren binnengevallen die op zoek waren naar u. U beweerde tijdens dat onderhoud echter dat hierbij uw **neef, A.Og., in het been werd geschoten** en naar het ziekenhuis was overgebracht, en dat het uw neef was geweest die u erover had ingelicht dat 8 tot 10 personen naar u waren komen zoeken (PO, p. 16). Het is bijzonder vreemd dat u dit toch wel belangrijke feit als de beschieting van uw neef onvermeld liet in de vragenlijst. In de door u voorgelegde kopie van het artikel uit The Nigerian Observer van 25 november 2021 en een kopie van pagina 4 uit deze krant, staat dan weer dat deze feiten (inval in uw huis tijdens uw afwezigheid, een neef die een schotwonde opliep aan de rechtervoet) zich voordeden op **15 november 2021** (zie kopies van deze documenten in de groene map). In het door u voorgelegde "Extract from Crime Diary" opgesteld op 15/11/2021 en afgeleverd op 6 juni 2022 door de Edo State Police Command staat dat u – A.O. - twee maal feiten heeft gerapporteerd bij de Igarra Police Division; op 15 november 2021 meldde u dat Em. (sic) A. u met de dood had bedreigd, nadat u geweigerd had om toe te treden tot een cultgroep waarin A. een leidende functie had en op 16 november 2021 rapporteerde u dat op 15 november 2021 een inval plaatsvond in uw familiehuis door gewapende mannen, waarbij één persoon neergeschoten werd en kostbare items in het huis werden vernield (zie kopie van dit document in de groene map). Toen u door de protection officer werd geconfronteerd met de inhoud van het politierapport [waarin staat dat de inval in het huis en het neerschieten van uw neef op 15 november 2021 plaatsvonden, terwijl u voor het CGVS beweerde dat deze feiten zich voordeden op 1 oktober 2021] antwoordde u zonder meer "Nee, 1 oktober was ik er niet bij. En op de 15de was ik in de bar met T. en J..", hetgeen geen verklaring biedt voor deze incoherentie. **Deze vaststellingen laten toe om de geloofwaardigheid van uw verklaringen over een inval in uw huis, waarbij uw neef werd beschoten en waar A. achter zat, ten zeerste te betwisten.**

In de vragenlijst van het CGVS en voor het CGVS beweerde u –in tegenstelling tot de informatie uit hogervermeld politieverlag en krantenartikel (zie hierboven)- dat u op 15 november 2021 – uw verjaardag- in elkaar werd geslagen door E.A. (PO, p.16) door mensen die met E.A. werkten (VL, pt. 5). Van deze feiten legde u vreemd genoeg geen politieverlag neer, hoewel u voor het CGVS beweerde dat u na deze geweldpleging onmiddellijk naar het politiekantoor ging, dat ze alles registreerden en u zeiden dat ze A. zouden uitnodigen. U stelde bovendien voor het CGVS dat op 14 december 2021 uw oom, Pastor D., een ontmoeting had met E. A., naar aanleiding van een schoolreünie, dat A. daar doodsb bedreigingen tegenover u had geuit en dat uw oom dit andermaal was gaan aangeven bij de politie. De politie had hem toen aangeraden om u te adviseren een veilige plaats te zoeken en te vertrekken (PO, p. 16). Ook van deze aangifte legde u geen enkel bewijs voor.

In de door u voorgelegde kopie van pagina 4 van The Nigerian Observer van 25 november 2021 staat bovendien nog andere informatie die niet strookt met uw verklaringen. U stelde dat de inhoud van het artikel gebaseerd is op de verklaringen van uw oom, Pastor D.. Uit uw verklaringen voor het CGSV blijkt dat u in nauw contact met hem stond –hij lijkt een soort vertrouwenspersoon voor u te zijn geweest- en dat dus mag toch verondersteld worden dat hij de krant juiste informatie zou verschaffen over hetgeen precies is gebeurd. Erg vreemd is dat in het bewuste artikel wel sprake is van het feit dat u –met foto in de krant- gezocht wordt door een cult leider, tevens politicus, maar dat in het stuk nergens melding wordt gemaakt van E. A., noch van de Ogboni Confraternity, de cultgroep waar hij volgens u toe behoorde en die u onder zijn dwang moest

vervoegen, noch van de partij waartoe hij behoorde. Waar verwezen wordt naar de bewuste politicus staat "(name withheld)". Men kan zich dan ook afvragen wat de nieuwswaarde is van dit bewuste artikel voor de lezers van The Nigerian Observer, vermits essentiële informatie (de identiteit van de persoon die u vervolgt, de cultgroep waartoe hij behoort en eventueel de partij waar hij lid van is) wordt achtergehouden/verzwegen. Dit laat vermoeden dat het artikel om andere redenen dan de nieuwswaarde en (vermoedelijk tegen betaling werd) gepubliceerd om uw relaas te "staven". Het publiceren van persartikels is in Nigeria een courante praktijk (zie informatie in het administratief dossier). In het artikel, wordt gesproken over Pastor D.A. –met foto onderaan het artikel– als diegene die de journalist de informatie over het gebeuren bezorgde. Er staat echter in het artikel meermaals dat hij uw **broer** is, terwijl u in de vragenlijst beweerde dat O., die E.A. had geïnterpelleerd, uw **paternale nonkel** is (VL, pt. 5) en voor het CGVS in dezelfde lijn beweerde dat Pastor D., waarvan u later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn volledige naam Pastor D.O.A. luidt uw **oom** was (PO, p. 11, 22). In het artikel staat eveneens dat u **gedurende enkele jaren** zonder enig probleem voor de cult leider werkte tot jullie relatie in **oktober 2021** verslechterde (zie kopie van pagina 4 van The Nigerian Observer van 25 november 2021). Uit uw verklaringen voor het CGVS kan echter worden afgeleid dat u begin 2021 voor E.A. begon te werken en dit **slechts gedurende een korte periode** deed (PO, p. 20) en dat **vanaf 14 augustus 2021**, toen u zonder het te weten door A. op een occulte bijeenkomst van de Ogboni Confraternity werd uitgenodigd, uw relatie met hem verslechterde, omdat hij u vanaf een week na 14 augustus 2021 onder druk zette om tot de Ogboni Confraternity toe te treden en u dat om religieuze redenen niet wilde (PO, p. 15, 21). **Uit deze vaststellingen blijkt dat bijkomende vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met E. A..**

Daarnaast –en niet in het minst– kan worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw opeenvolgende woon- en verblijfplaatsen niet stroken met de door u aangehaalde problemen met E.A..

U verklaarde tijdens het gehoor dd. 6 april 2022 door de DVZ dat u tot 2018 in de stad Ekpoma in Edo State woonde en van 2018 tot aan uw vertrek uit Nigeria (in januari 2022) in Lagos woonde (gehoor DVZ, pt. 10). Ook tijdens het gehoor door het CGVS verklaarde u tot 2018 in Edo State te hebben gewoond en vanaf dan in Lagos, tot u in 2022 het land verliet (PO, p. 4). U stelde aanvankelijk voor het CGVS tijdens uw verblijf in Lagos van 2018 tot 2022 "een paar keer" naar Edo State te zijn teruggekeerd "wanneer ik iets te doen had in Edo State". Gevraagd wanneer u terugging naar Edo State, antwoordde u dat dit tijdens politieke bijeenkomsten was, meer bepaald voor de verkiezingen van 2014 en van 2018; u preciseerde dat u er toen een aantal weken verbleef en dan terugkeerde (PO, p. 4-5). Uw verklaring dat u in 2014 "terugkeerde" naar Edo State, laat vermoeden dat u Edo State al eerder had verlaten dan in 2018, zoals u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde. Uiteindelijk stelde u voor het CGVS maar 1 keer naar Edo State te zijn teruggekeerd sinds u in Lagos verbleef, namelijk in 2018, u vermoedt dat het in november was en u preciseerde dat u er meer dan een week verbleef in Ososo, bij uw grootmoeder (PO, p. 5). Deze verklaringen zijn echter volstrekt niet verenigbaar met uw bewering dat u vanaf begin 2021 tot minstens 14 augustus 2021 (de dag waarop u werd uitgenodigd voor de bijeenkomst van de Ogboni Confraternity) voor E. A. zou hebben gewerkt, vermits het werkterrein van de politicus E. A. zich niet in Lagos situeert, maar in Edo State, meer bepaald in de Akoko Edo II Constituency, die hij vertegenwoordigt (zie informatie in het administratief dossier).

Er kan niet worden ingezien hoe u dan in 2021 gedurende enkele maanden voor A. zou hebben gewerkt als u tussen 2018 en 2022 slechts 1 keer –in (vermoedelijk) november 2018– kort bij uw grootmoeder in Ososo zou hebben verbleven. In het door u voorgelegde politieverlag staat overigens dat u op 15 en 16 november 2021 klacht indiende bij de Igarra Police Division, daar waar Igarra de hoofdplaats is van de Akoko Edo II constituency (of Local Government Area). U noemde de plaats Igarra echter op geen enkel moment tijdens het gehoor door de DVZ of tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS wanneer u naar uw opeenvolgende woon- en verblijfplaatsen werd gevraagd.

Deze vaststellingen bevestigen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u (in Edo State) voor E.A. zou hebben gewerkt en dat u doodsb bedreigingen van hem zou hebben gekregen omdat u niet wilde toetreden tot de Ogboni Confraternity.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO**

<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo, waar u sinds uw 3 jaar woont en opgroeit, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u voorgelegde documenten, met name een kopie van een stuk van de voorpagina van The Nigerian Observer van 25 november 2021 en een kopie van pagina 4 uit deze krant, een kopie van een "Extract from Crime Diary" opgesteld op 15/11/2021 en afgeleverd op 6 juni 2022 door de Edo State Police Command. Daarnaast legde u een "Fiche de traitement" neer met hierin een attest van een neurologisch onderzoek dd. 7 juni 2022 en vier attesten (dd. 16 mei 2022, 17 mei 2022, 24 mei 2022 en 27 mei 2022) van de Clinique Notre-Dame de Grâce asbl in Gosselies, naar aanleiding van de beroerte die u in België kreeg, een attest met resultaten van een bloedonderzoek dd. 14 maart 2022 en een attest dd. 9 maart 2023 in verband met een oogonderzoek, werden hierboven reeds geanalyseerd en besproken.

Uit al het voorgaande kan worden besloten dat u geen vrees voor vervolging en geen risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk wist te maken.

Uw raadsman, Dirk Geens, maakte op 3 januari 2024 per e-mail opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS. Deze opmerkingen betreft de functie van E.A., maar doen geen afbreuk aan hogervermelde argumentatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“vluchtelingenconventie”)

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 51/10 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met enkele algemene en theoretische overwegingen.

Verder onderbouwt hij het middel als volgt:

“3. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoekende partij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Door de verzoekende partij wordt dit oordeel betwist.

4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker diende Nigeria vervolgens te verlaten in januari 2022. Hij keerde sindsdien niet meer terug naar Nigeria. Sinds zijn vertrek uit Nigeria is verzoeker op de dool en ontwikkelde hij een overlevingsstrategie waarbij hij vooral denkt op korte termijn. Verzoeker kende weinig stabiliteit. De stress en gebeurtenissen die hij meemaakte na zijn (gedwongen) vertrek uit Nigeria beïnvloedden in belangrijke mate de herinneringen die hij nog heeft aan de gebeurtenissen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht waarom zij niet kan terugkeren naar Nigeria, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (zijn persoonlijke situatie) van onder meer de Ogoni Confraternity, de verklaringen die Pastor D. heeft afgelegd ten aanzien van The Nigerian Observer en de problemen met E.A..

Verzoeker meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Nigeria.

5. In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er zich belangrijke verschillen (tegenstrijdigheden) zouden voordoen tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd tijdens zijn verzoek tot internationale bescherming, in het bijzonder omtrent de problemen die hij kende met E.A..

Er kan evenwel niet zonder meer worden gesproken over “tegenstrijdigheden”, waartoe geconcludeerd wordt in de bestreden beslissing.

Het staat namelijk vast dat de gebeurtenissen waarover verzoeker werd ondervraagd reeds lang geleden hebben plaatsgevonden toen verzoeker nog in Nigeria verbleef. Verzoeker verliet Nigeria reeds in januari 2022. Voor verzoeker is dit (bijzonder) lang geleden, temeer omdat hij sindsdien genooddaakt is om van dag tot dag te leven. Hij verloor hierdoor het zicht over zijn verleden.

Door de verstreken tijdsperiode, is het bovendien niet onaannemelijk dat er zich verschillen kunnen voordoen in de herinneringen die verzoeker heeft over zijn periode toen hij in Nigeria verbleef. De herinneringen van verzoeker zijn immers onderhevig aan vervaging, waardoor er verschillen kunnen ontstaan.

Dit geldt in casu des te meer omdat er ook een ruime tijdsperiode zit tussen het moment waarom verzoeker een onderhoud had bij de Dienst Vreemdelingenzaken over gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het is daarom aannemelijk dat er verschillen kunnen optreden door de verstreken tijdsperiode.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker heeft ook toelichting gegeven bij de vermeende tegenstrijdigheden, toen hij hiermee werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker heeft zelf geen controle gehad over de verklaringen die Pastor D. heeft afgelegd ten aanzien van The Nigerian Observer. Het gepubliceerde artikel is gebaseerd op de verklaringen die hij heeft afgelegd. Daarbij is het aannemelijk dat niet alle elementen (volledig accuraat) vermeld werden, door Pastor D. of,

nadien, door de krant zelf. Het artikel maakt ook er ook zelf melding van dat een aantal zaken, intentioneel, niet werden opgenomen.

Bovendien geeft verzoeker zijn versie (beleving) van de feiten weer tijdens het persoonlijk onderhoud, hetgeen niet noodzakelijk volledig strookt met de zienswijze van Pastor D..

De suggestie dat dit artikel zou zijn gepubliceerd op vraag van verzoeker gaat bovendien niet op. In dergelijk geval zouden de verklaringen van verzoeker net volledig in lijn liggen met het artikel (bv. omtrent de datum waarop de inval heeft plaatsgevonden in zijn huis) en zou dit artikel alle belangrijke elementen voor het relaas van verzoeker net wel vermelden. Verzoeker zou er immers voor hebben betaald. Er is ook geen enkel bewijs voorhanden dat verzoeker dit artikel op vraag of tegen betaling heeft laten publiceren. Hij beschikt hier niet over de mogelijkheid toe.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

6. De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle. Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen, waardoor het aannemelijk is dat verzoeker een aantal elementen (zoals het feit dat zijn neef A.Og. in het been werd geschoten) nog niet kon vermelden.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

Verzoeker wijst er verder op dat, mede gelet op het bovenstaande, het zelfs niet kan worden vastgesteld dat verzoeker zou hebben verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij andersluidende verklaringen zou hebben afgelegd over zijn verblijfplaatsen in Nigeria. Ten onrechte neemt verweerder dit als uitgangspunt in de bestreden beslissing.

Artikel 51/10 van de wet van 15 december 1980 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de Dienst Vreemdelingenzaken een verklaring afneemt van de verzoeker tot internationale bescherming met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt. Deze verklaring en vragenlijst worden, desgevallend na ondertekening of de weigering hiertoe, overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 51/10 Vreemdelingenwet stelt als volgt: [...]

In artikel 51/10 Vreemdelingenwet is derhalve voorzien dat de Dienst Vreemdelingenzaken een verklaring afneemt van de vreemdeling (zoals verzoeker) met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die zijn ertoe aanzetten om een verzoek

om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt.

In artikel 51/10 Vreemdelingenwet is voorzien dat deze volledige vragenlijst moet worden ondertekend door de vreemdeling ("Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling").

Op deze manier wordt het akkoord gevraagd met de neergeschreven antwoorden door de betrokken verzoeker tot internationale bescherming en kunnen zijn antwoorden derhalve worden betrokken in de beoordeling van zijn verzoek tot internationale bescherming. De verzoeker tot internationale bescherming kan dit akkoord vervolgens ook (op een gemotiveerde wijze) weigeren. In artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet is voorzien dat de verzoeker tot internationale de mogelijkheid hiertoe heeft. Indien de verzoeker tot internationale bescherming dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen ("Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen").

Verzoeker is echter nooit akkoord gegaan met het vermelde gedeelte (in de bestreden beslissing) van de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker heeft dit niet ondertekend. Meer nog, dit gedeelte van de vragenlijst werd zelfs niet voorgelegd aan verzoeker. Hij verkreeg ook geen afschrift hiervan. Er werd dan ook niet genoteerd dat verzoeker zou geweigerd hebben om de vragenlijst te ondertekenen, zoals eveneens voorzien in artikel 51/10 Vreemdelingenwet.

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Daarnaast wijst verzoeker op zijn uiterst precarie situatie aan bij een terugkeer naar Nigeria.

Verzoeker benadrukte zijn langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat hij afwezig is gebleven uit Nigeria, waardoor hij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Nigeria. Verzoeker kon in november 2021 een visum verkrijgen voor Frankrijk. Verzoeker verliet Nigeria en kwam vervolgens aan in Frankrijk op 7 januari 2022. Verzoeker kon er terecht bij een vriend die hij kende van de middelbare school.

Verzoeker is bovendien onvermogen en verblijft hierom in een collectief opvangcentrum van Feasil. Hij heeft geen huisvesting of enig sociaal of familiaal netwerk in Nigeria.

De verzoekende partij vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer naar een voor hem vreemd land (Nigeria) in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Deze elementen werden door verweerder niet beoordeeld in de bestreden beslissing.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover

[theoretische uiteenzetting]

Omwille van bovenvermelde redenen, loopt de verzoekende partij weldegelijk dermate in het oog dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde neemt het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden in ontvangst en neemt een verklaring af van de vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt.

Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tegelijkertijd stelt de minister of zijn gemachtigde vast of de vreemdeling legaal in het Rijk verblijft of niet.”

Verzoeker voert aan: *“Verzoeker is echter nooit akkoord gegaan met het vermelde gedeelte (in de bestreden beslissing) van de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken.*

Verzoeker heeft dit niet ondertekend. Meer nog, dit gedeelte van de vragenlijst werd zelfs niet voorgelegd aan verzoeker. Hij verkreeg ook geen afschrift hiervan. Er werd dan ook niet genoteerd dat verzoeker zou geweigerd hebben om de vragenlijst te ondertekenen, zoals eveneens voorzien in artikel 51/10 Vreemdelingenwet.”

In de mate dat verzoeker verwijst naar de *“vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken”* stelt de Raad vast dat er zich in het administratief dossier twee stukken bevinden: (i) een document met de benaming ‘Verklaring DVZ’ dat gedateerd is op 6 april 2022 en (ii) een document met de benaming ‘Vragenlijst’ dat gedateerd is op 28 februari 2023.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat het document 'Vragenlijst' werd opgesteld, ondertekend en ontvangen door verzoeker op 28 februari 2023. Verzoeker miskent de gegevens van het administratief dossier waarin zich een document bevindt met het opschrift "*ontvangstbewijs vragenlijst*", dat werd ondertekend door verzoeker op 28 februari 2023.

Voor zover verzoeker verwijst naar de 'Verklaring DVZ' blijkt dat dit document werd opgesteld op 6 april 2022. Op de laatste pagina bevat het onder meer de volgende meldingen: "*Het verslag werd mij voorgelezen in het Engels*", "*Ik aanvaard het gehoorverslag*" en de handtekeningen van verzoeker, de tolk en de ambtenaar die de verklaringen afnam. Uit deze meldingen op het document blijkt aldus dat aan verzoeker het volledige verslag werd voorgelezen en hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Verzoeker kan derhalve geenszins worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij niet akkoord ging met (een gedeelte van) het verslag aangezien hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met het volledige voorgelezen gehoorverslag. In de mate dat hij aanvoert dat hij geen kopie van dit stuk heeft ontvangen blijkt dat artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet geen melding maakt van een verplichting tot het afleveren van een kopie. In het kader van de openbaarheid van het bestuur kon verzoeker derhalve ook vragen om een kopie van dit document te ontvangen. Hij toont echter niet aan dienaangaande een inspanning te hebben gedaan.

5. Inzake verzoekers opmerkingen over de gehooromstandigheden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient benadrukt dat verzoeker in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoonst dat het interview bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorging, laat staan dat de verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed.

Vooreerst dient andermaal worden vastgesteld dat er zich in het administratief dossier twee stukken bevinden inzake verzoekers verklaringen bij de DVZ: (i) een document met de benaming 'Verklaring DVZ' dat gedateerd is op 6 april 2022 en (ii) een document met de benaming 'Vragenlijst' dat gedateerd is op 28 februari 2023.

De Raad wijst erop dat verzoekers verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ).

Bij het invullen van de 'Vragenlijst' wordt de verzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gegeven dat verzoekers neef A.Og. in zijn been zou zijn geschoten door de cult, betreft een kernelement waarvan kon worden verwacht dat verzoeker het vermeldde bij de DVZ. Dat verzoeker naliet dit te doen wanneer hem gevraagd werd een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn naar voor geschoven relaas.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonst hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij de respectievelijke verslagen, nadat ze werden voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Waar in het verzoekschrift wordt geargumenteed dat de bewijswaarde van zijn handtekening op "*de handgeschreven 'vragenlijst' van de Dienst Vreemdelingenzaken*" bijzonder relatief is, aangezien verzoeker geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is en evenmin kan worden nagegaan of de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan verzoeker om een handtekening te plaatsen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot hypothetische stellingen en loutere beweringen, die niet ondersteund worden door het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt immers duidelijk dat

het verslag van de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen in het Engels, dat hij het vervolgens ondertekende en hiermee de juistheid van zijn verklaringen bevestigde en dat hij vervolgens deze vragenlijst ontvangen heeft (zie vragenlijst CGVS en ontvangstbewijs vragenlijst).

De vastgestelde verschillen tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS blijven wel degelijk overeind en dragen bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

6. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij Nigeria in januari 2022 verlaten heeft, dat hij sindsdien op de dool is en dat de stress en gebeurtenissen zijn herinneringen in belangrijke mate beïnvloeden.

Te dezen wordt samen met verweerder vastgesteld dat in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Verweerder motiveert dienaangaande op terechte en draagkrachtige wijze als volgt:

“Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS dat u zich niet veel dingen meer kan herinneren omdat u –na het indienen van uw asielaanvraag- een beroerte heeft gekregen (persoonlijk onderhoud (hierna “PO”) CGVS, p. 17). Uw advocate voegde op het einde van het persoonlijk onderhoud toe dat u ten gevolge van uw beroerte zeer gehandicapt was, en dat u zich nu beter voelt, maar nog enkele problemen heeft met uw geheugen (PO CGVS, p. 23). U legde ook enkele medische attesten neer (zie kopies in de groene map) die hierboven werden opgesomd. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw gezondheidstoestand kan worden vastgesteld dat deze attesteren dat u op 16 mei 2022 een beroerte heeft gehad en ten gevolge daarvan van 16 tot 17 mei 2022 werd opgenomen op de spoedafdeling van de Clinique Notre-Dame de Grâce in Gosselies. Uit een ander attest blijkt dat u problemen heeft met uw gezichtsvermogen. Er wordt echter in geen van de door u voorgelegde attesten melding gemaakt van eventuele geheugenproblemen die u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Uit het meest recente attest (dd. 7 juni 2022) gelinkt aan uw beroerte, blijkt dat het sinds het verlaten van het ziekenhuis goed met u gaat, dat u geen symptomen heeft en dat u geen blijk gaf van een terugval. In deze medische documenten wordt ook niet geattesteerd dat er u bijzondere procedurele noden dienen te worden toegekend. Uit uw verklaringen in de vragenlijst (hierna “VL CGVS” dd. 28 februari 2023 van het CGVS, ingevuld door de DVZ op het globale verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt eveneens dat u bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen en dat u ook in staat was om namen neer te schrijven (zie verslag PO en notitieblad). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.

Verzoeker doet met zijn loutere beweringen geheugenproblemen te hebben, die geen steun vinden in het administratief dossier, noch in enig medisch getuigschrift, geen afbreuk aan de voormelde terechte en pertinente motieven. Overigens licht verzoeker ook op heden niet toe welke trauma's dermate zwaar waren dat deze aanleiding geven tot geheugenstoornissen. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorggehouden traumatische gebeurtenissen een impact gehad hebben op zijn verklaringen.

7. Na kennisname van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker naar voor geschoven asielrelaas.

Dienvolgens blijkt:

(i) verzoekers verklaringen over de problemen die hij met E.A. kende zijn onderling incoherent en vertonen tegenstrijdigheden met de door hem bijgebrachte bewijsstukken:

- verzoeker legt bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over de inval in zijn huis op 1 oktober 2021, met name dat zijn burens dan wel zijn neef hem over deze inval hadden ingelicht, en heeft bij de DVZ nagelaten melding te maken van de beschieting van zijn neef tijdens dit incident (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16);

- in de door verzoeker neergelegde kopie van het artikel uit The Nigerian Observer van 15 november 2021 en een kopie van pagina 4 uit deze krant staat te lezen dat de inval in verzoekers huis en de beschieting van zijn neef plaatsvonden op 15 november 2021; uit het door verzoeker neergelegde “Extract from Crime Diary” blijkt dat verzoeker aan de politie zou verklaard hebben dat deze inval en beschieting op 16 november 2021 plaatsvonden; bij de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS situeerde verzoeker dit incident op 1 oktober 2021 (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16);

- in tegenstelling tot de inhoud van het door verzoeker bijgebrachte krantenartikel en politieverlag verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij op 15 november 2021 in elkaar werd geslagen door mensen die voor E.A. werkten (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij op 15 november 2021 in elkaar werd geslagen door E.A. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16); verzoeker legt geen politieverlag neer, niettemin hij voorhoudt dit incident te hebben aangegeven bij een politiekantoor (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16);

- verzoeker houdt voor dat zijn oom naar aanleiding van een ontmoeting met E.A. tijdens een reünie op 14 december 2021 aangifte heeft gedaan van de door E.A. geuite doodsb bedreigingen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), maar legt geen enkel bewijs voor van deze aangifte;

- de inhoud van de kopie van pagina 4 van The Nigerian Observer van 25 november 2021 strookt op verschillende punten niet met verzoekers verklaringen: het artikel maakt melding van het feit dat verzoeker gezocht wordt door een cultleider en politicus, maar vermeldt nergens E.A. of de Ogboni Confraternity; de beperkte nieuwswaarde van dit artikel laat vermoeden dat het werd gepubliceerd om verzoekers relaas te staven, te meer omdat het publiceren van persartikels tegen betaling courante praktijk is in Nigeria; het artikel vermeldt Pastor D.A. als verzoekers broer, terwijl verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS verklaarde dat Pastor D.O.A. zijn oom was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, p. 22); volgens het artikel werkte verzoeker gedurende enkele jaren zonder enig probleem voor de cultleider tot de situatie in oktober 2021 verslechterde, terwijl verzoeker verklaarde dat hij begin 2021 voor E.A. begon te werken en dat zijn relatie met hem verslechterde vanaf 14 augustus 2021 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 21);

(ii) verzoekers verklaringen over zijn opeenvolgende woon- en verblijfplaatsen in Nigeria stroken niet met de door hem aangehaalde problemen met E.A.:

- aangezien verzoeker verklaarde van 2018 tot zijn vertrek uit Nigeria in Lagos te hebben gewoond (verklaring DVZ, punt 10) en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij tussen 2018 en 2022 slechts één keer – in (vermoedelijk) november 2018 – kort bij zijn grootmoeder in Ososo, Edo State zou hebben verbleven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5), kan niet worden ingezien hoe verzoeker in 2021 gedurende enkele maanden voor E.A. zou hebben gewerkt, wiens werkterrein zich niet in Lagos maar in Edo State, meer bepaald in de Akoko Edo II Constituency, situeert;

- in het door verzoeker neergelegde politieverlag staat dat verzoeker op 15 en 16 november 2021 klacht indiende bij de Igarra Police Division – Igarra is de hoofdplaats van de Akoko Edo II Constituency – maar verzoeker noemde Igarra op geen enkel moment als woon- of verblijfplaats;

- bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij in Edo State voor E.A. zou hebben gewerkt en dat hij doodsb bedreigingen van hem zou hebben gekregen omdat verzoeker niet wilde toetreden tot de Ogboni Confraternity.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in de voorgehouden gebeurtenissen en reeds aangebrachte elementen, het louter stellen dat hij geen controle had over de verklaringen die Pastor D. heeft afgelegd ten aanzien van The Nigerian Observer, het ontkennen dat het artikel op vraag of tegen betaling werd gepubliceerd en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder. Dit vormt echter bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er geenszins in slaagt de voormelde terecht en pertinente motieven te weerleggen of ontcrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk weet te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker wijst op zijn gebrek aan huisvesting, zijn onvermogen en het feit dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede, blijft hij bij loutere beweringen die niet worden ondersteund door enig concreet gegeven. Verzoeker toont geenszins concreet aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Zijn verblijf in Europa sinds 2022 kan evenmin aangenomen worden als reden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo, waar verzoeker sinds zijn drie jaar woont en opgroeit, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS